

Rozważania adwentowe – sobota 2 tygodnia Adwentu

Refleksje do rozważenia w sobotę drugiego tygodnia Adwentu. Proponowane tematy to: widzieć siebie jak widzi nas Bóg; duch pokuty; oczyszczenie wewnętrzne.

10-12-2022

- Widzieć siebie jak widzi nas Bóg
- Duch pokuty
- Oczyszczenie wewnętrzne

KOŃCZYMY drugi tydzień Adwentu, podczas którego liturgia przedstawiła nam postać Jana Chrzciciela – jako wzór jak się przygotować na przyjście Pana Jezusa. W Ewangelii dzisiejszej Mszy widzimy Jezusa w otoczeniu swoich uczniów, którzy go pytają: «Czemu więc uczeni w Piśmie twierdzą, że najpierw musi przyjść Eliasz?» (Mt 17, 10).

Faktycznie, według starej żydowskiej tradycji sięgającej czasów proroka Malachiasza, prorok Eliasz miał ponownie przyjść przed Mesjaszem, aby ogłosić jego przyjście. Dlatego Nauczyciel im odpowiedział : «Eliasz istotnie przyjdzie i naprawi wszystko» (Mt 17, 11). Misja Jana Chrzciciela polegała właśnie na nakłonieniu do przemiany, odnowy wewnętrznej, skruchy za osobiste grzechy. Po niemal piętnastu dniach

przygotowania na Boże Narodzenie, możemy poprosić Pana o jego łaskę, aby dalej nas oświecał, żebyśmy bardziej widzieli siebie jak On nas widzi: pokaż nam, Panie, wszystkie dobre rzeczy, które chcesz z nami uczynić, tyle radości, która zależy od naszej uległości wobec Twoich planów; i też pokaż nam obszary, które chcesz, żebyśmy poprawili, żebyś był bardziej obecny w każdym z nas.

Podobnie jak Jan przez swoją misję przyszedł przed Jezusem i przygotował oraz zwiastował Jego przyjście i ogłosił Jego obecność wśród ludu, Bóg liczy także na nas, aby zanieść radość Ewangelii do środowisk gdzie się obracamy; taką radość która «napełnia serce oraz całe życie tych, którzy spotykają się z Jezusem. Ci, którzy pozwalają, żeby ich zbawił, zostają wyzwoleni od grzechu, od smutku, od wewnętrznej pustki, od izolacji. Z Jezusem

Chrystusem zawsze rodzi się i odradza radość»[1]. «Moje dziecko, odpraw dalej twoją najbardziej osobistą modlitwę, w której dźwięk słów nie jest potrzebny. I rozmawiaj z Panem twarzą w twarz, ty i On, w cztery oczy (...). Pragnę żebyś ty, moje dziecko, w samotności twojego serca – jest to samotność w dobrym towarzystwie – zwrócił się do twojego Ojca Boga i powiedział mu: “oddaję się!”. Bądź dzielny, bądź odważny, bądź zuchwały!»[2].

EWANGELIA dzisiejsza przedstawia nam dalszy ciąg odpowiedzi Jezusa uczniom: «“Eliasz już przyszedł, a nie poznali go i postąpili z nim tak, jak chcieli. Tak i Syn Człowieczy będzie od nich cierpieć”. Wtedy uczniowie zrozumieli, że mówił im o Janie Chrzcicielu» (Mt 17,12-13).

Od początku życia publicznego Jezus Chrystus łączył własną misję z misją swojego poprzednika. Jeśli pragniemy, aby nasze życie było prawdziwie chrześcijańskie, potrzebujemy każdego dnia bardziej zjednoczyć się z Panem: „Synu, ten początek Adwentu stanowi sprzyjający czas aby uczynić akt miłości: aby powiedzieć *wierzę*, aby powiedzieć *ufam*, aby powiedzieć *miłuję*, aby zwrócić się do Matki Chrystusa – Matki, Córkę, Oblubienicy Boga i Matki naszej – z prośbą o to, żeby nam wyjednała od Trójcy Świętej więcej łask: łaskę nadziei, miłości, skruchy. W ten sposób, kiedy w życiu wieje silny i suchy wiatr, przez który wydaje się, że te kwiaty w duszy mogą uschnąć, nasze nie uschną”[3]

Łączność misji Jezusa Chrystusa z misją Jana Chrzciciela nie dotyczyła tylko początku życia publicznego. Także później Pan Jezus włączył go w

swoją misję odkupieńczą, kiedy dopuścił, że dostąpi męczeństwa. Czas Adwentu zachęca nas do przygotowania naszej duszy do Bożego Narodzenia poprzez modlitwę i pokutę. Rozważanie cierpień Jana aż do śmierci męczeńskiej, podobnie jak Męki i Śmierci naszego Pana pomaga nam zrozumieć, że choć napotkamy smutki i cierpienia podczas naszej wędrówki – bardzo często jest to prawdziwa pokuta – to moc Boga zawsze wyprzedza, podtrzymuje i towarzyszy zadaniu uczynienia Jezusa obecnym w naszym życiu.

«ODNÓW NAS, Boże, i daj nam zbawienie»[4]. Liturgia Kościoła zachęca nas także dziś do błagania Pana o łaskę nawrócenia, prostowania drogi naszego wnętrza. Chodzi o oczyszczenie, które nie

ogranicza się do czynów zewnętrznych lecz sięga naszej sfery wewnętrznej: aby ukierunkować naszą wyobraźnię i pamięć na służbę misji, rozwijać naszą zdolność do wyjścia z samych siebie na rzecz myślenia o dobru innych. «Trafne słowo, żart, którego nie wypowiedziałeś, uprzejmy uśmiech dla natrętów, milczenie wobec niesłusznego oskarżenia, wyrozumiałość w rozmowie z nudziarzami zjawiającymi się w niewłaściwym czasie, przechodzenie do porządku dziennego nad drobnymi urazami i przykrościami doznawanymi od osób, z którymi stale przebywasz... To wszystko, jeżeli zdobędziesz się na wytrwałość, niewątpliwie stanowi solidne umartwienie wewnętrzne»[5].

Umartwienie wewnętrzne oczyszcza duszę. Nie jest zadaniem negatywnym, nie polega na nierobieniu pewnych rzeczy.

Przeciwnie, znajduje się w pełni w obszarze miłości ponieważ zmierzado tego, żeby dusza przy każdej sposobności miłowała Pana Boga. Przez właściwe dla nich ścieżki, wyobraźnia, pamięć i uczuciowość prowadzą nas do życia kontemplacyjnego. W ten sposób, dusza może powiedzieć:

«Wspominam dzieła Pana, zaiste wspominam Twoje dawne cuda» (Ps 76(77), 12); przyjdą nam na myśl wspomnienia wielkich rzeczy, które rozpalą serce i uczucia wdzięcznością, a miłość stanie się jeszcze bardziej żarliwa.

Zwróćmy się do Najświętszej Dziewicy, aby przedstawiała Synowi nasze pragnienia przygotowania się do Świąt Bożego Narodzenia w duchu pokuty i oczyszczenia wewnętrznego. W ten sposób spełni się w naszym życiu to, o co prosimy w modlitwie Kolekcje z dzisiejszej Mszy Świętej: «Wszechmogący Boże,

niech w naszych sercach zajaśnieje blask Twojej chwały, i rozproszy ciemności grzechu, aby w chwili przyjścia Twojego Syna okazało się, że jesteśmy dziećmi światłości»[6].

Foto: Andrea Piacquadio / Pexels

[1] Papież Franciszek, Adhortacja apostolska *Evangelii gaudium*, nr 1.

[2] Św. Josemaría, W dialogu z Panem, Rialp, Madrid 2017, ss. 136-137.

[3] Św. Josemaría, W dialogu z Panem, nr 2.

[4] Psalm responsoryjny, sobota II tygodnia Adwentu.

[5] Św. Josemaría, *Droga*, nr 173.

[6] Modlitwa Kolekta, sobota II tygodnia Adwentu.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
rozwazania-adwentowe-
sobota-2adwent/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-adwentowe-sobota-2adwent/) (09-08-2025)